

وضع ارزهای عمده و نرخ های بهره: روز چهارشنبه، مقامات بانک مرکزی اروپا اعلام کردند؛ با توجه نزدیک شدن تورم به سطح هدف، احتمال کاهش سیاست‌های انبساطی تا پایان سال جاری وجود دارد. همچنین، رییس بانک مرکزی آلمان اظهار داشت؛ انتظارات بازار پیرامون اتمام خرید اوراق قرضه در سال جاری، امکان‌پذیر است. با این وجود، وعده‌های نخست‌وزیر جدید ایتالیا مبنی بر اعمال تغییرات افراطی در سیاست‌های این کشور، از تاثیر مثبت اخبار مذکور کاست. در نتیجه؛ نرخ یورو در برابر دلار پس از رسیدن به بالاترین سطح از ۲۲ می (۱/۱۷۹۶)، در نهایت ۰/۵ درصد تقویت شد. در این روز، شاخص دلار با ۰/۳ درصد کاهش به ۹۳/۶۲۳ رسید. **روز پنج‌شنبه، به موجب افزایش گمانه‌زنی‌ها پیرامون کاهش سیاست‌های انبساطی بانک مرکزی اروپا در نشست سیاسی هفته آینده این بانک، نرخ یورو در برابر دلار پس از رسیدن به بالاترین سطح از ۱۷ می (۱/۱۸۴۰)، در نهایت ۰/۳ درصد تقویت شد. شایان ذکر است؛ نرخ یورو در برابر دلار از هفته گذشته که به کمترین سطح ۱۰ ماه اخیر رسید، تاکنون ۳ درصد رشد داشته است. روز پنج‌شنبه، کلاس نات، رییس بانک مرکزی هلند نیز اظهار داشت؛ هیچ دلیلی برای ادامه سیاست‌های انبساطی وجود ندارد. در این روز، شاخص دلار با ۰/۳ درصد کاهش به ۹۳/۳۶۹ رسید. **روز جمعه**، به دلیل انتظارات پیرامون منازعه در نشست گروه ۷ در کانادا، سرمایه‌گذاران موضع احتیاطی اتخاذ نمودند. در نتیجه؛ نرخ دلار در برابر یورو با ۰/۲ درصد افت به ۱۰۹/۴۵ رسید. در این روز، پس از اظهارات دونالد ترامپ در خصوص مقابله با سیاست‌های ناعادلانه تجاری کانادا و اتحادیه اروپا، شرکای تجاری آمریکا به سختی توانستند انسجام نشست گروه ۷ را حفظ نمایند. روز جمعه، شاخص دلار با ۰/۲ درصد افزایش به ۹۳/۵۶ رسید. شایان ذکر است؛ طی هفته گذشته، شاخص دلار با ۰/۷ درصد افت، بیشترین افت هفتگی ۱۰ هفته اخیر را تجربه نمود. در این روز، فروش‌های سوداگران در پی تقویت‌های اخیر یورو موجب شد، نرخ یورو در برابر دلار با ۰/۳ درصد افت به ۱/۱۷۶۶ برسد. لازم به ذکر است؛ طی هفته جاری، نرخ یورو ۰/۹ درصد (بیشترین رشد هفتگی از اواسط فوریه) افزایش یافت.**

فلزات قیمتی: روز چهارشنبه، در پی تضعیف شاخص دلار و افزایش تنش‌های تجاری بهای طلا تقویت گردید، اما پیش‌بینی سرمایه‌گذاران در خصوص افزایش نرخ‌های بهره آمریکا در نشست هفته آینده فدرال رزرو، بر قیمت آن فشار نزولی وارد کرد و در نهایت بهای این فلز قیمتی در معاملات نوسان‌دار و کم حجم تثبیت گردید. در این روز، بهای نقدی طلا ثابت بود، اما بهای طلای قراردادهای آتی آمریکا تحویل ماه ژوئن ۰/۱ درصد تضعیف شد. بهای نقره پس از رسیدن به بالاترین سطح از ۱۴ می (۱۶/۷۴) دلار در هر اونس، در نهایت ۱/۲ درصد رشد نمود. همچنین، بهای پلاتین و پالادیوم به ترتیب ۲/۲ و ۲/۲ درصد افزایش داشت. **روز پنج‌شنبه، تضعیف دلار به تقویت قیمت طلا کمک کرد، اما از روند تقویتی بهای این فلز قیمتی به دلیل انتظارات بازار برای دریافت اطلاعاتی پیرامون سرعت افزایش نرخ‌های بهره آمریکا در نشست هفته آتی فدرال رزرو، کاسته شد. بهای نقدی طلا در معاملات اولیه این روز به بالاترین سطح یک هفته اخیر افزایش یافت، اما در نهایت ۰/۲۴ درصد رشد داشت. بهای طلای قراردادهای آتی آمریکا تحویل ماه ژوئن نیز ۰/۱ درصد رشد نشان داد. تحلیل‌گران کامرز بانک گفتند؛ از نظر فنی، در صورتی که بهای طلا بتواند به سطح بالاتر از میانگین متحرک ۲۰۰ روزه (حدود ۱۳۰۸ دلار در هر اونس) صعود کند، به احتمال زیاد کاهش خواهد یافت. بهای نقره در مقطعی از معاملات به بیشترین سطح از ۲۳ آوریل (۱۶/۹۰) دلار در هر اونس رسید، اما در نهایت ۰/۸ درصد تقویت گردید و بهای پلاتین ۰/۲ درصد کاهش یافت. بهای پالادیوم نیز پس از رشد به بیشترین سطح از ۲۳ آوریل (۱۰/۲۹) دلار در هر اونس، در نهایت با ۰/۲ درصد افت به کار خود خاتمه داد. **روز جمعه**، به دنبال افزایش ریسک‌گریزی سرمایه‌گذاران قبل از آغاز مذاکرات گروه هفت، بهای نقدی ۰/۱ درصد تقویت شد و بهای آن در هفته جاری در استانه افزایش ۰/۴ درصدی قرار گرفت. لازم به ذکر است؛ تقویت شاخص دلار، رشد بهای طلا را محدود نمود به طوری که قیمت این فلز قیمتی در محدودترین دامنه قرار گرفت. در این روز، بهای طلای قراردادهای آتی آمریکا تحویل ماه ژوئن ۰/۲ درصد کاهش داشت. در معاملات پایانی روز جمعه، بهای نقره با ۰/۲ درصد افزایش، در مسیر رشد هفتگی ۲/۳ درصدی (بیشترین افزایش طی ۷ هفته گذشته) قرار گرفت. بهای پالادیوم و پلاتین نیز هر کدام با ۰/۳ درصد به ترتیب کاهش و افزایش، در مسیر افزایش هفتگی ۰/۸ و ۰/۴ درصدی قرار گرفتند.**

نفت خام: روز چهارشنبه، نگرانی‌ها پیرامون افزایش غیرمنتظره ذخایر نفت آمریکا و بروز نشانه‌هایی از احتمال افزایش تولید نفت توسط عربستان سعودی و سایر تولیدکنندگان بزرگ، موجب تضعیف بهای نفت شد. مطابق گزارش موسسه اطلاعات انرژی آمریکا، ذخایر نفت این کشور در هفته منتهی به ۱ ژوئن برخلاف پیش‌بینی تحلیل‌گران (کاهش ۱/۸ میلیون بشکه) با افزایش غیرمنتظره (۲/۱ میلیون بشکه) مواجه شد. ذخایر سوخت این کشور نیز در این مدت با افزایش مواجه گردید. بنا به گفته منابع خبری؛ دولت آمریکا به طور غیررسمی از عربستان سعودی و سایر تولیدکنندگان عضو اوپک درخواست نموده تا تولید خود را افزایش دهند. لازم به ذکر است؛ اعضای اوپک و روسیه روزهای ۲۲ و ۲۳ ژوئن به منظور رایزنی در خصوص افزایش تولید (تا سقف ۱ میلیون بشکه در روز) با یکدیگر ملاقات خواهند نمود. در پایان معاملات روز چهارشنبه، بهای نفت برنت ۲ سنت افت کرد، اما در معاملات پس از تعطیلی بازار با ۱۸ سنت افزایش مواجه شد. در این روز، بهای نفت آمریکا ۷۹ سنت تضعیف شد. **روز پنج‌شنبه، نگرانی‌ها پیرامون کاهش بیشتر صادرات نفت ونزوئلا و احتمال عدم افزایش تولید نفت اوپک در نشست ماه جاری، منجر به حدود ۲ دلار افزایش در بهای نفت برنت گردید. اظهارات وزیر نفت الجزایر در خصوص تمرکز اوپک بر توازن بازار به جای برداشتن محدودیت‌های تولید نفت، به تقویت بهای آن کمک نمود. شایان ذکر است؛ اعمال تحریم‌های آمریکا علیه ونزوئلا در خلال بحران اقتصادی این عضو اوپک، ارسال ۲۴ میلیون بشکه نفت به مشتریان از پایانه‌های اصلی صادراتی این کشور را با تاخیر حدود یک ماهه مواجه کرده است. افزایش تولید نفت آمریکا روند تقویتی بهای نفت این کشور را محدود نموده و شکاف قیمتی آن با نفت برنت را به بیش از ۱۱ دلار در هر بشکه رسانده است. در معاملات پایانی روز پنج‌شنبه، بهای نفت برنت و آمریکا به ترتیب ۱/۹۶ و ۱/۲۲ دلار افزایش یافت. **روز جمعه**، تشدید نگرانی‌ها پیرامون افزایش تولید نفت آمریکا، کاهش تقاضای چین و تجدید نظر نزولی پیش‌بینی بهای نفت در سال جاری توسط موسسه جی پی مورگان (هر بشکه ۶۲/۲۰ دلار)؛ موجب افت بهای نفت شد. با این وجود؛ بهای نفت برنت همچنان ۱۵ درصد بالاتر از قیمت آن در ابتدای سال جاری قرار دارد. در این روز، شرکت خدمات انرژی بیکر هیوز اعلام کرد؛ مجموع چاه‌های نفتی آمریکا در هفته منتهی به ۸ ژوئن به ۸۶۲ حلقه (بالاترین سطح از مارس ۲۰۱۵) افزایش یافت. در پایان معاملات روز جمعه، بهای نفت برنت و نفت آمریکا به ترتیب ۸۶ و ۲۱ سنت تضعیف و در مقیاس هفتگی ۰/۵ و ۰/۳ درصد افت پیدا کردند.**

قیمت فروش هر تن انواع فلزات غیر آهنی در بورس لندن (دلار)						
نوع فلز	آلومینیوم	مس مفتول	سرب	نیکل	قلع	روی
جمعه ۸ ژوئن ۲۰۱۸	۲۲۸۷/۵۰	۷۲۶۲/۵۰	۲۴۶۸	۱۵۲۴۰	۲۱۲۳۰	۳۱۸۳/۵۰
پنج‌شنبه ۷ ژوئن ۲۰۱۸	۲۳۳۱	۷۲۴۵/۵	۲۵۴۵	۱۵۷۵۰	۲۱۲۰۰	۳۲۱۵
چهارشنبه ۶ ژوئن ۲۰۱۸	۲۳۱۷/۵	۷۱۴۷	۲۵۱۰/۵	۱۵۶۴۰	۲۰۸۲۵	۳۲۰۵

نرخ SDR، ارزهای عمده، فلزات قیمتی، نفت خام و بهره بین بانکی						
انواع ارز و فلزات قیمتی	چهارشنبه ۶ ژوئن ۲۰۱۸		پنج‌شنبه ۷ ژوئن ۲۰۱۸		جمعه ۸ ژوئن ۲۰۱۸	
	لندن	نیویورک	لندن	نیویورک	لندن	نیویورک
حق برداشت مخصوص*	-	۱/۴۲۰۲۵	-	۱/۴۲۳۱۳	-	۱/۴۱۹۲۶
یورو*	۱/۱۷۸۰	۱/۱۷۷۵	۱/۱۸۳۸	۱/۱۸۰۰	۱/۱۷۷۱	۱/۱۷۷۱
لیره انگلیس*	-	۱/۳۴۱۲	-	۱/۳۴۲۱	-	۱/۳۴۱۱
فرانک سوئیس	-	۰/۹۸۶۵	-	۰/۹۸۰۴	-	۰/۹۸۵۱
بین ژاین	-	۱۱۰/۱۹	۱۰۹/۹۸	۱۰۹/۷۰	-	۱۰۹/۵۴
بهره دلار	-	-	-	-	-	-
طلا	۱۳۰۰/۱۰	۱۲۹۵/۸۰	۱۲۹۷/۲۵	۱۲۹۹/۰۵	۱۲۹۸/۲۵	۱۲۹۸/۱۱
نقره	۱۶/۵۵	۱۶/۶۵	۱۶/۷۵	۱۶/۷۸	۱۶/۷۲	۱۶/۷۰
پلاتین	۹۰۱	۹۰۲	۹۰۵	۹۰۰/۴۰	۹۰۱	۸۹۹/۵۰
نفت خام	۷۵/۲۶**	۶۴/۷۳***	۷۷/۳۲**	۶۵/۹۵***	۷۶/۴۶**	۶۵/۷۴***
سبد نفت اوپک	-	-	-	-	-	-

* هر واحد به دلار آمریکا   ** نفت خام برنت   *** نفت خام پایه آمریکا   **** نرخ بهره

برنامه محرک اقتصادی ۱۳/۶ میلیارد دلاری ابوظبی

خبرگزاری بلومبرگ مورخ ۲۰۱۸/۰۶/۰۵ (۱۳۹۷/۰۳/۱۵۹) - امارت نفت خیز ابوظبی در نظر دارد به منظور تحریک اقتصاد، ۱۳/۶ میلیارد دلار طی سه سال هزینه نموده و به شرکت‌های فعال در مناطق آزاد اجازه مشارکت در طرح‌های دولت را بدهد.

محمد بن زاید آل نهیان، ولیعهد ابوظبی، گفت: دولت، برای حمایت از صنایع جدید، تشویق توریسیم و تسهیل کسب و کار اقداماتی انجام خواهد داد. وی افزود: به مقامات دستور داده شده تا برنامه کاری برای تخصیص اعتبارات را طی ۹۰ روز ارائه نمایند.

شایان ذکر است؛ پس از انتشار این خبر، بازار سهام ابوظبی ۱/۱ درصد رشد کرد، اما در نهایت با ۰/۸ درصد افزایش به کار خود خاتمه داد. دولت‌های عرب حاشیه خلیج فارس تلاش می‌کنند؛ با تشویق صنایع جدید و جذب سرمایه‌گذاری خارجی، وابستگی اقتصادهای خود به درآمدهای نفت و گاز را کاهش دهند. تقویت قیمت نفت به بیش از ۷۰ دلار در هر بشکه در سال گذشته، زمینه را برای افزایش مخارج این کشورها فراهم نموده است. عربستان سعودی (بزرگ‌ترین اقتصاد جهان عرب و صادرکننده نفت جهان) نیز برنامه‌ای برای احیای رشد اقتصادی خود اعلام کرده است.

زیاد داوود، اقتصاددان ارشد خاورمیانه در بلومبرگ اکونومیکس گفت: «قیمت بالای نفت، امکان افزایش مخارج، تقویت رشد اقتصادی و کنار گذاشتن برخی اقدامات سخت‌گیرانه اتخاذ شده در سال‌های اخیر را به ابوظبی می‌دهد. بدین ترتیب، ابوظبی فضای بسیاری برای انجام اقدامات مذکور بدون به خطر انداختن ثبات مالی و نرخ ارز دارد.» همچنین، دولت امارات، برخی از بانک‌های بزرگ دولتی، صندوق‌های سرمایه‌گذاری در دارایی‌های دولتی و شرکت‌های نفتی خود را ادغام کرده است.

اقتصاد ابوظبی (دارنده ۶ درصد ذخایر نفت دنیا)، به دنبال افت قیمت‌های نفت و تلاش مقامات برای تامین مخارج عمومی افت کرده است. طبق آمارهای رسمی؛ تولید ناخالص داخلی غیرنفتی ابوظبی در سال ۲۰۱۷ معادل ۱/۸ درصد رشد کرد، این در حالی است که رشد تولید ناخالص داخلی غیرنفتی در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۵ به ترتیب ۲/۴ و ۵/۵ درصد بوده است.

پیش‌بینی می‌شود؛ برنامه محرک اقتصادی مذکور طی مدت ۵ سال حداقل ۱۰ هزار شغل در بخش‌های دولتی و خصوصی برای شهروندان اماراتی ایجاد نماید. لازم به ذکر است؛ ۲۰ درصد جمعیت ۲/۹ میلیون نفری ابوظبی را مهاجران تشکیل می‌دهند و تولید ناخالص داخلی آن در سال ۲۰۱۷ حدود ۲۳۰ میلیارد دلار بوده است.

طبق گزارش آژانس خبری دولتی دبلیو ای ام؛ شورای صنایع پیشرفته به منظور جذب و حمایت از سرمایه‌گذاری‌ها با ارزش افزوده تشکیل و تسویه حساب پرداخت‌های معوق پیمان‌کاران بخش خصوصی شتاب خواهد گرفت. ولیعهد امارات دستور داده تا مجوزهای دوگانه جهت شرکت‌های فعال در مناطق آزاد به منظور شرکت آنها در مناقصه‌های دولتی، صادر گردد.

طرح محرک اقتصادی ابوظبی، یک ماه پس از اعلام بسته اقدامات اقتصادی حاکم دویی و شیخ محمد بن راشد، نخست وزیر امارات، اعلان عمومی شده است.

شایان ذکر است؛ ابوظبی و دویی، در بین ۷ امارت تشکیل دهنده کشور امارات متحده عربی، بزرگ‌ترین امارت‌ها محسوب می‌گردند.